

התנגשות בין ערכים

לואית קרויזר

שלמה היה לקראת סוף קורס קצינים כשלקחו את כל הצוערים מהקורס לגוש קטיף, להתנתקות.

שלמה היה שבור, הגירוש נגד את הערכים שלו, אבל מצד שני היה לו ברור שאם הוא מסרב פקודה הוא יודח מהקורס, שהיה חלום קרוב להגשמה, ובכל זאת הוא החליט שהוא לא נותן יד למהלך הנפשע.

אלו הדברים שהוא כתב ביומן :

אני פונה לבנצי המפק"ץ ומבקש לדבר איתו בפרטיות, שני משפטים יוצאים מגרוני לפני שאני פורץ בבכי...

"הגעתי להחלטה בנצי, אני מצטער אבל אני לא מוכן להיות שותף לדבר הזה. להתראות...!"

בנצי מרגיע אותי ומביא לי מים לשתות, הוא מנסה לדבר איתי ונופל על אוזניים ערלות.

אני הולך ומסתובב לי ביישוב (אחד מיישובי גוש קטיף), לפעמים נעצר, יושב ובוכה.

אני מתקשר לאמא ואבא ומספר להם, הם תומכים בי ומדברים אלי דיבורים שיחזקו אותי.

אבא שואל: "אתה שלם עם עצמך"? ואני עונה: "אני כבר לעולם לא אהיה שלם"! "תהיה חזק" הוא מחבק.

הערב יורד, הלילה יורד והסערה שוככת.

אני מדבר עם המ"פ ומספר לו שאני קרוב מאוד לעזוב והוא לא מבין על מה אני מדבר. "אתה יכול לא לעשות כלום, מצידי תישן כל היום, אבל מה ייתן לך עכשיו לעזוב? למה לך?"

אני מנתק את הפלאפון...

שלמה לא השתתף בגירוש, וגם לא הודח מקורס הקצינים. הוא סיים את הקורס, היה מפקד מחלקה ואח"כ סמ"פ בנצח יהודה. בתפקיד האחרון שלו הוא היה מ"פ בגדוד חרוב, בלי שעבר קורס מפקדי פלוגות. אלו חלק מהדברים שהוא כתב לפקודיו בסיום התפקיד:

"הגענו לקו הסיום – סוף מסלול.

קיבלתי אתכם חבורה של חיילים והיום סוף סוף אתם ראויים לתואר "לוחמים"...

"כשהגלים מתחזקים – החזקים מתגלים". לא במקרה אנחנו מסיימים את המסלול, למרות כל הקשיים, עם הצלחות רבות ומשמעותיות, החל מתפיסת חגורת נפץ שהייתה בדרך לפיגוע בתל אביב, תפיסת מחבל בכיר, תפיסת מבוקשים במחסום וכו'...

מפקדים, הוכחתם לי, אבל חשוב יותר, הוכחתם לעצמכם, שממשבר אפשר להתרסק, אבל גם להיבנות ולפרוח...

אתם צריכים להיות גאים שאתם לוחמים בצה"ל בכלל, ובגדוד חרוב בפרט... עלו והצליחו"

וזו היא הברכה שהחיילים ברכו את שלמה:

"שלמה:

בתקופה זו הצלחת להפוך את הפלוגה הזו על יסודותיה. הצלחת להפיח בנו את התקווה שגם אם נראה שכבר מאוחר מדי, ניתן לתקן עם קצת אמונה שלנו... לעולם לא מאוחר מדי.

יצאנו מחוזקים נפשית ממסע שהסתיים על הצד הטוב ביותר ובצורה החזקה ביותר.

לא נותר לנו אלא להודות על כל מה שעשית עבורנו, על הנראה לעין ועל הנסתר ממנה.

באהבה והערכה לוחמי מסלול נוב' 6.